

186

1771/I/13

978/φ 87r

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

Απόφαση οριστική.

Προδεσμία για εξόφληση χρεωστικής ομολογίας.

¹¹/ || 1771 || τῇ ¹³/13 Ἰαννουαρίου ἐπαρησιάσθ(ει) ὁ Κούκερης γούναρης κατέμπρο:¹²/σθεν ἡμῶν μέ τόν κὺρ Δημητράκην Πάνου μέ μίαν ὁμολογίαν ¹³/ διά RF 106 "20 ὁ ὀπί(ος) δέν τά ἀρν(εῖ)ται. ὅθεν τοῦ δίδεται διορία ¹⁴/ 6 εὐδομάδων κατὰ τά δίκαια τοῦ βιλαετίου διά νάτά πληρώση.

¹⁵⁻¹⁶/ Ἰωάννης. τζηγγ(ού) νῦν προεστῶς πρῶ, Παλαιολόγης Δημητρί(ου) πρῶ.

187

1771/II/23

978/φ 87v

χ. Θωμά Βελλερά

Απόφαση οριστική. Εξύβριση λόγω. Αντιπροσώπευση της γυναίκας από τον σύζυγο. Προσβολή τιμής. Ομολογία εναγομένου. Ελαφρυντικά. Δικαστικός συμβιβασμός. Υποτροπή.

// 1771 φεβρουαρίου 23

²/ Ἦλθεν ὁ κὺρ Γιαννάκις Γγιούργιας καὶ ἐπροτοστολοῖσεν κατέμ³/ προσθεν ἡμῶν τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων κράζοντας τόν κὺρ Ἰ⁴/ωάννην Τζήγγου προεστὸν τῆς κου<μ>πανίας μας καὶ ζητῶντας διὰ νὰ ἀγαπηθοῦν ⁵/ διὰ τὰ ὅσα λόγια ἔτρεξαν ἀναμεταξύ τοῦ ἄνωθεν κὺρ Γιαννάκη Τζήγγου ⁶/ καὶ τῆς ἀρχόντισας τοῦ ἰδίου κὺρ Γιαν<ν>άκι Γγιούργα ταῖς προαπερασμέναις ⁷/ (εἰ)ς τὴν χαρὰν τοῦ κὺρ Πὸπ Κωνσταντίνου¹ ἀτιμώντάςτην μὲ λόγια ἄσχημα ⁸/ καὶ ἄπρεπα ἐναντίον τῆς τιμῆς της, διὰ τὸ ὅποιον ἐρωτῶντας τόν ἄνωθεν ⁹/ (εἰ)ριμένον κὺρ Ἰωάννην Τζήγγου ἐὰν οὕτως (εἶ)τον, ὁ ὅποιος ἀπεκρίθη λέγοντας ὅτι ¹⁰/ τὰ ὅσα λόγια ἔτρεξαν καὶ τῆς (εἶ)πεν (εἶ)ναι πρέπον νὰ ἀλισμονιθοῦν, ὅτι δέν ἔπρεπεν διὰ ¹¹/ νὰ τῆς τὰ (εἶ)πῇ ἀλλὰ οὔτε δέν τὴν ἡξεύρ(ει) ὑπεύδινη (εἰ)ς τέτοια ἄσχημα καμώ¹²/ματα, ἀλλὰ προπέρνωντάστον ὁ θυμὸς του[ς] τὴν ο[ὐ]νίδισεν ἀρκετῶς καὶ τῆς (εἶ)πεν ἀλιδῶς. ¹³/ ἀλλὰ τώρα ἐγνωρίζωντάστο ζητᾶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλίαν τὴν πρῶτην ¹⁴/ καὶ

οὕτως μεσιτεύοντας καὶ ἡμ(εῖ)ς διὰ τὸ χριστιανικὸν ἐπαρακαλέσαμεν τὸν¹⁵ / ἄνδραν τῆς κὺρ Γιαννάκην Γγιούρκα διὰ νὰ κάμῃ τὸ χριστιανικὸν καὶ νὰ γένη¹⁶ / ἀμνιστία (εἰ)ς ὅλα αὐτὰ τὰ ἄπρεπα ὅπου ἀκολούθησαν, καὶ ἔγινε ἡ πρέπουσα ἀ¹⁷ / γάπη ἀναμεταξὺ τους. ὅθεν ἀπὸ τώρα καὶ (εἰ)ς τὸ ἐξῆς ἀποφασίζωμεν νὰ μὴν τρέ¹⁸ / ξουν καμιανῆς λογῆς λόγια ἢ [[π]]ξιζάνια (εἰ)ς τὸ ἀναμεταξὺ τους, ἐπ(εἰ)δήτης καὶ ὅποιος¹⁹ / ἤθελεν ἀρχίσῃ πάλιν ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν διὰ νὰ ἀνακινῇ καὶ νὰ ἐπεν(εῖ)ται (εἰ)ς {τοὺς}²⁰ / τέτοια καμώματα ἢ ἀσχιμολογώντας τὸ ἕτερον μέρ(ος), νὰ (εἰ)ναι ὑποκ(εῖ)μενος²¹ / (εἰ)ς μεγάλην <γ>γλώ<μ>πα καὶ νὰ κατακρίνεται ἀπὸ κάθε κριτήριον δικαιοσύνης.

²²⁻²⁶ / Μανικάτης σαφράν(ος) *mr*, Κόνσταντήνος· Αρπασίς *mr*, θωμᾶς βελερᾶς *mr*, Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) *mr*, γεοργίς βελλερας καπετανος [μον.], Νικώλ(αος) Βελη(ος), δημήτρι(ος) Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) *mrw*.

στ. 4-5 Προσφυγή στο Κριτήριο για την επίτευξη δικαστικού συμβιβασμού.

στ. 5-6 Η προσβολή έγινε στη σύζυγο του προσφεύγοντος, ο οποίος παρίσταται ως αντιπρόσωπός της για να συμβιβασθεί. Είναι ενδεχόμενο η σύζυγός του να είχε ανάλογη συμπεριφορά με τον δράστη.

στ. 10-13 Ομολογία και ανάκληση των υβριστικών λόγων, για τους οποίους επικαλείται ως ελαφρυντικό στοιχείο τον θυμό –προφανώς λόγω της συμπεριφοράς της γυναίκας, που συγκαλύπτεται στο κείμενο.

στ. 16 «ἀμνηστία»: να ξεχαστεί το συμβάν.

Ο συμβιβασμός ήταν μονόδρομος και για τους δύο διαδίκους: Ο εναγόμενος αντιμετώπιζε χρηματική ποινή 60 F², πέρα από το γεγονός της καταδίκης καθ'εαυτήν, που ήταν ταπεινωτική διότι ήταν προεστός. Για τον ενάγοντα που ζήτησε τον συμβιβασμό ήταν επίσης συμφέρων, διότι με τον τρόπο αυτό θα απέφευγε την αποδεικτική διαδικασία για το συμβάν, η οποία θα απεκάλυπτε και τη συμπεριφορά της συζύγου του, που ενδεχομένως προκάλεσε τον ενάγόμενο.

στ. 17-21 Η απειλούμενη ποινή σε περίπτωση υποτροπής στοχεύει στην ειδική πρόληψη και εξασφαλίζει την τήρηση των όρων του συμβιβασμού.

1. Για τον Κωνσταντίνο Πωπ βλ. Απ. Διαμαντή, *Τύποι Εμπορών και μορφές συνείδησης στη νεώτερη Ελλάδα*, Αθήνα 2007. Η εγγραφή αυτή μεταθέτει τη χρονολογία του γάμου του κατά 10 περίπου μήνες νωρίτερα από αυτήν που προσδιορίζει ο Απ. Διαμαντής, ό.π., σ. 73.
2. Βλ. Θ. 32(1695) § 33 (ΕΚΣ, σ. 322).